

Családi istentisztelet – 2025. szeptember 07. 10.30

Köszöntés: „Segíts meg, Uram, Istenem! Szabadíts meg kegyelmesen! Hadd tudják meg, hogy ez a te kezed műve, hogy te tetted ezt, Uram! [...] Hangos szóval magasztalom az Urat, és dicsérem őt a sokaság előtt, mert pártját fogja a szegénynek, megszabadítja a halálos ítélettől (Zsolt 109, 26-27.30-31).“ Ámen.

Gyülekező ének: 254. dicséret 1-6. versei: „Mindenkoron áldom az én Uramat...”

Fennálló ének: 89. zsoltár 1. verse: „Az Úrnak irgalmát örökké éneklek...”

Fő ének: 89. zsoltár 3-20. versei: „Az egek hirdetik sok csudadolgokat...”

Előfohász: „Azután így szólt Jézus: Mihez hasonló az Isten országa, és mihez hasonlítsam? Hasonló a mustármaghoz, amelyet fogott egy ember, és elvetett a kertjében, az pedig felnövekedett, és fává lett, úgyhogy az égi madarak fészket raktak ágai között. Majd ismét szólt: Mihez hasonlítsam az Isten országát? Hasonló a kovászhoz, amelyet fogott egy asszony, és belekevert három mérce lisztbe, míg végül az egész megkelt (Lk 13,18-21).“ (Mező Bettina)

Lekció: Mózes II. könyve 15. rész 22-27. versei: *„Ézután útnak indította Mózes Izráelt a Vörös-tengertől, és Súr pusztája felé vonultak. Már három napja mentek a pusztában, és nem találtak vizet. Megérkeztek Máraiba, de a márái vizet nem tudták meginni, mert keserű volt. Ezért is nevezték el azt a helyet Márának. Ekkor zúgolódni kezdett a nép Mózes ellen, és ezt mondta: Mit igyunk? Ő pedig az Úrhoz kiáltott segítségért, és az Úr mutatott neki egy fát. Azt beledobta a vízbe, és édessé vált a víz. Ott adott az Úr rendelkezést és törvényt a népnek, és ott tette próbára őket. Ezt mondta: Ha engedelmesen hallgatsz Istenednek, az Úrnak szavára, és azt teszed, amit ő helyesnek lát, figyelsz parancsolataira, és*

megtartod minden rendelkezését, akkor nem bocsátok rád egyet sem azok közül a bajok közül, amelyeket Egyiptomra bocsátottam. Mert én, az Úr vagyok a te gyógyítód. Azután érkeztek Élimbe. Tizenkét forrás volt ott, és hetven pálmafa. Ott ütöttek tábornok a víz mellett.” (Šipoš Áron)

Előima: Mindenható Istenünk! A kezdetek gyakran nehezek. Ez a tanév egyben egy új kezdet is mindenkinek: diákoknak, tanároknak, szülőknek és minden családtagnak. Segíts nekünk jól kezdeni, de sikeresen befejezni is. Kérjük Szentlelked ajándékát, hiszen Ő megtanít mindenre. Bölcsességért, kitartásért, körültekintő türelemért, de különösen hitért könyörgünk. Segíts, hogy ne feledkezzünk meg minden előttünk álló feladatban arról, hogy Te vagy a mi Urunk, Csodálatos Tanácsosunk, egyedüli Tanítónk és mindenkori Vigasztalónk. Taníts minket mindenben Benned bízni és Rád támaszkodni. Kérjük, hogy támasza lehessünk mindenkinek, akinek szüksége van ránk tanítóként és szülőként. Add, hogy világosság lehessünk, amely világít és más dimenziót hoz az életbe diáktársként. Legyen az iskola olyan hely, ahol egészséges kapcsolatok épülnek, és ahol Te – Isten és Úr – szólsz és cselekszel. Köszönjük, hogy még a közlgő feladatok és köteleességek is kihívást jelenthetnek a haladás, a fejlődés és a növekedés szempontjából. Adj nekünk most új, élő és hatékony ígét, hogy uralkodhass és kormányozhass az új tanévünkben és Veled belépve az iskolába valóban éljünk lehetőségeinkkel. Krisztus nevében, hallgass meg. Ámen.

(Kosár Szilvia)

Igehirdetés előtti ének: 178. dicséret: „Dicsőség az Atyának, ...”

Textus: Mózes II. könyve 15. rész 18. verse: „Az Úr uralkodik örökkön-örökké!”

(Kosár Eszter)

Kedves gyermekek, drága Szülők, Szeretett nevelők,

Istennek népe az Jézus Krisztusban!

Isten vezeti az ő népét. Az ígért földje felé halad a választottak serege. De! Az útvonaltervező maga az Úr, nem az Egyiptomból kivezetett nemzetség. Sokszor nem tapasztalható, hogy van út, mert az első nehézség alkalmával a gyenge ember megtorpan. A járható utat járatlanért el ne hagyd, mert Isten uralkodik,

még ha nehezebb is. A járható utat járatlanért el ne hagyd, még ha úgy tűnik is, hogy nincs benne ráció. A hit tapasztalat, nem pedig emberi döntések sorozata. A nép életében az első nagy akadály, hogy nincs víz. Súr pusztáján haladva nem találnak vizet. Három napi járóföldet tesznek meg, de nincs forrás. Falba ütköznek a sivatag kellős közepén. Mi a te első nagy nehézséged ebben a tanévben? Hét nap elteltével az iskolapadban, hogy látod, mi az, ami gondot fog okozni neked? Hét nap elteltével az iskolapadban, hogy látod, mi az, ami nehézség a számodra, drága gyermek, kedves szülő, szeretett pedagógus? Hol vannak azok az ütköző zónák, amikben nem fogsz egyetérteni tanáraiddal, osztálytársaiddal, esetleg szüleiddel? Mi lesz az a momentum, amiért úgy gondolod, hogy nem lesz érdemes felkelni, elindulni, ami pánikot, félelmet és görcsöt okoz? Mindenkinek van ilyen? Amikor valami nincs, az fájdalmas tud lenni. Amikor valami hiányzik, az nehéz. Amikor valami problémás, az teljesen kiüti a biztosítékot. A gyermek néma, a szülő beszél helyette, a pedagógus tanácstalan. Hogy is van ez, amikor nincs? Hogy is van ez, amikor határidők, tananyag mennyiség, doka, lecke tornyosul a fejem fölött és nem megy. Nem tudom. Ez nem a „nem akaródzik” kategóriába esik, hanem egyszerűen nincs. Megnyugtatlak, rengeteg ilyen lesz a 10 hónap alatt. De a GPS-t Isten állítja be és ezen is keresztül kell menni. Haladni kell, de nem a korral, hanem az Úr terve szerint. A koordináták adottak, mint a számítógépesjátékban. A pálya mindenki számára egy. Suli és haza. Edzés, zenede, rajzkör, sakk-kör, és másnap minden kezdődik újból. Töri évszámok, írás és olvasás. Első betűk, nagy és hatalmas újdonságok. Edupage, jegyek és osztályzatok. A szülők részéről az érzékeltetés: „lehetne ez jobb is!” Felvételi, pontszámok, csík alatt, csík fölött. Teher. Nincs. Van. Lesz. Hogyan lesz? Törjük a fejünket. Vannak céljaink. De!

Igen mi is zúgolódni fogunk. Mit találtak már megint ki? Mi lesz még? Hogyan lehet ezt kibírni az őszi szünetig? Miért vették el a november 17-ét, hogy karácsonyig még egy nap legalább megpihenjek, kell egy kis szünet, álljunk meg,

igyunk, töltekezzünk. Három nap után fáradtak vagyunk. Egy hét után terheltek. Egy hónap után már minden a régi, úgy fogadom el, ahogyan jön. Zúgolódok a rendszer miatt. Nem jó ez így. Nincs ez és nincs az. Mint Isten népe a nagy Vörös tengeri szabadulás után. Nagy iskola ez Isten választott népének is. Három nap a pusztában víz nélkül és milyen lesz a reakció. Várják Istentől a megoldást? Várják az Úrtól a szabadítást, vagy csak úgy elmondják, ez sem jó, ez sem megfelelő, ezt sem így kellene, nem tud magyarázni matekot a tanárnő, nem értem a fizikát, mire lesz jó nekem ez a töri, amikor én nyelveket akarok tanulni. Miért kell nekem mindenből egyesre vagy épp ötösre vizsgáznom? Miért nézik az átlagot, amikor én jó vagyok abból, amit tovább szeretnék fejleszteni. Miért kapott a padtársam csillagos egyest, én pedig csak egyest? Miért nem fogadnak el az osztályban? Miért vagyok én más, különc, különb? Miért? Ellenállok? Nem fogadom el? Nem kell. Isten Mózesnek is megmutatta, hogy a keserűség nem orvosság. A fájdalom nem kell, hogy megmaradjon. A tünet nem kell, hogy fenntartható állapot legyen. Nem kell semmit sem színlelni, vagy épp zúgolódní. Van újabb megállóhely, ahol nem csak leszállni kell, hanem felszállni. A hit autóbúszá, trolija, villamosa hordjon iskolába. Van pálmafa és oázis. Van víz, amelyik édes. Van víz, amely keserű. Melyiket választod? A bubis vagy a mentes a nyerő? A keserűség vagy az édesség lesz a nyerő ebben a tanévben? Merre haladsz? Isten megmutatja Mózesnek is, hogy melyik fadarab oldja a víz savasságát. Nekünk is megmutatja. Nem tudjuk lefűrészelni keresztjeinket, de Jézus keresztjére nézve láthatjuk, hogy van szenvedés, amely a mi fájdalmunkat és keserűseinket oldja. Édesség. Édes víz. Még Rozsnyón nyári táborunkban tanultam egy kisgyermektől, aki a cserkész táborban sajátította el ezt az imádságot: „Édes Jézus idehallgass, éhes vagyok, mint a farkas!” Jézus pedig hallgat. Keresztre megy. A keresztfának árán nyugtat. Véré adja értünk. Kiforr a szeretet. A keserűből édes lesz. A rosszból érték lesz. A gúnyból örömförrás. A fájdalomból békesség. Békés 2025/2026-os tanévet kívánok nektek drága

gyerekek, szülők, pedagógusok. Nézzetek fel Jézusra! Az útszéli keresztek ott vannak, csak vegyük őket észre. A szent számok: 12, 70, arra mutatnak, hogy Istennek mindenütt van egy pálmafája, egy édesvízű forrása, egy fája, egy mosolya, egy pillantása. Beszéljess Vele, hiszen Ő tudja, hogy milyen a keserűség. Imádkozz, és Ő, Aki uralkodik életed, tanáraid, szüleid élete fölött is, áldássá lehet. Nem eszik olyan forrón a kását, ahogyan megfőzik. Mindenkinek lehet rossz napja. Beszélj át a dolgaiddal Istennel. Kérd, mint Mózes. Könyörögni megoldásért, és Ő megmutatja azt a fát, amely segít még a pusztában is, édesvízű forrásra lelni. Ő megitat és megetet. Tudja, hogy erőfeletti utad van. Tudja, hogy nem lesz könnyű, de az Ő GPS koordinátaiban ott van a pálmafa is és ott van a forrás is. Lesz szünet. Lesz megállóhely. Lesz újabb felszállópálya. Lesz olyan fa, amelynek árnyékában megpihenhetsz. Megyek a kereszthez. Megyek a kereszthez. Megyek, mert Jézus él. Megyek, mert szükségem van Rá. Megyek a kereszthez, mert Jézus megoldotta. A fán függött. Ez legyen az új tanév egyetlen megoldása. Megyek a kereszthez, mert ott életre találok az egykor értem megholt Jézus mellett, Aki mindörökké él és uralkodik. Jézus él. Meghalt azért, hogy ne keserűen éljek, hanem lássam magam előtt az örökkévalóság édességeit. A kis lépések áldása tegyen bennünket készségessé minden jóra, hogy ne zúgolódjunk, amikor nehéz, hanem attól kérjük és várjuk a megoldást, Akinél valóban megvan, mert Nála van a kegyelem, a megbocsátás, az erő, mindaz, amire ebben a tanévben oly nagy szükségünk lesz. Ámen.

Utóima: „Áldjad, lelkem, az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét! Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled! Ő megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet, megváltja életedet a sírtól, szeretettel és irgalommal koronáz meg (Zsolt 103,1-4).“

„Hallgatott minket egy Lídia nevű istenfélő asszony, egy Thiatirából való bíboráros, akinek az Úr megnyitotta a szívét, hogy figyeljen arra, amit Pál mond. Amikor pedig háza népével együtt megkeresztelkedett, azt kérte: Ha úgy látjátok, hogy az Úr híve vagyok, jöjjetek, és szálljatok meg a házamban! És kérlelt bennünket (ApCsel 16,14-15).“

„Dicsérjétek az Urat! Milyen jó Istenünkről énekelni, milyen gyönyörű a szép dicséret! Felépíti Jeruzsálemet az Úr, összegyűjti a szétszóródott Izráelt. Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket (Zsolt 147,1-3).“

„Mert nem szégyellem az evangéliumot, hiszen Isten hatalma az minden hívőnek üdvösségére, először a zsidóknak, majd pedig a görögöknek. Mert abban Isten a maga igazságát nyilatkoztatja ki hitből hitbe, amint meg van írva: „Az igaz ember pedig hitből fog élni (Róm 1,16-17).“

„Jó az Úr mindenkire, irgalmas minden teremtményéhez. Magasztal, Uram, minden teremtményed, és híveid áldanak téged (Zsolt 145,9-10)

„Hit által hagyta el Egyiptomot, nem félt a király haragjától, hanem kitartott, mint aki látja a láthatatlan Istent. Hit által rendelte el a páskát és a vérrel való meghintést, hogy a pusztító ne érintse elsőszülötteiket. Hit által keltek át a Vörös-tengeren, mint valami szárazföldön, és amikor ezt az egyiptomiak is megpróbálták, elmerültek (Zsid 11,27-29).“

„Amikor Jézus meglátta őt, előszólította, és ezt mondta neki: Asszony, megszabadultál betegségedből. És rátette a kezét, mire ő nyomban felegyenesedett, és dicsőítette az Istent (Lk 13,12-13).“

„Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek (Mt 11,29).“

Ti azért így imádkozzatok: Mi Atyánk... (együtt)

Adakozás: „Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert „a jókedvű adakozót szereti az Isten“ (IIKor 9: 7).“ (Mező Zoltán)

Áldás: „Ilyen bizodalmunk pedig Krisztus által van Isten iránt. Nem mintha önmagunktól, mintegy a magunk erejéből volnánk alkalmasak (IIKor 3,4-5).“
Ámen. (Prof. Dr. Cséfalvay Zsolt)

Záró ének: 90. zsoltár 1.8-9. versei: „Tebenned bízunk eleitől fogva, ...“